

PRŮVODCE MALÉHO

ČTYŘNOZÍ POMOCNÍCI

V Německu můžete navštívit starobylé město, kterým protéká řeka Ilm. Leží v Duryňsku, které pro jeho krásné lesy leckdo nazývá „zeleným srdcem Německa“. Duryňské město má velkou kulturní historii, pobývali v něm tak známé osobnosti jako jsou básníci pánové J.W.Goethe a F. Schiller.

Kynology toto město zajímá proto, že dalo jméno jednomu z nejzajímavějších a nejznámějších ohařů. Za zakladatele plemene se považuje velkovévoda Karel August, který plemeno určené hlavně pro šlechtické dvory choval od začátku 19. století.

Historické prameny ale uvádějí, že se plemeno se zajímavou barvou srsti používalo v lesnaté kotlině daleko dříve. Většina autorů kynologické literatury je dokonce považuje za nejstarší německé plemeno ohařů.

Přesto, že plemeno existuje několik století, moc se o něm nevědělo. Důvodem údajně byla snaha chovatelů si pracovité psy udržet jen pro sebe a jakýmkoliv vývozům či prodejm dalším zájemcům se vyhýbali.

V roce 1897 byl založen chovatelský klub plemene, v kterém padlo rozhodnutí, že ště-

ňata mohou získat jen jeho členové, a to ještě členové speciálně vybraní.

Pravidla stanovená pro chov byla velmi tvrdá. Jejich prostřednictvím měla být udržována hlavně povaha plemene. Pozornost byla věnovaná i exteriéru, tedy tomu jak pes vypadá.

CHOVATELE LOVECKÝCH PSŮ

Přístup původních chovatelů měl úspěch. Plemeno se sice časem rozšířilo do celého světa, ale většina států požadavky pro chov respektovala a stále respektuje. Výsledkem je to, že představitelé plemene stále vykazují požadované lovecké vlohy a že i na sto let starých obrazech poznáte, o které plemeno se jedná.

Ohař, o kterém si dnes povídáme, patří mezi ohaře všestranné. Tomu odpovídá nejen jeho

povaha, ale také vzhled. Je to spíše větší lovecký pes. Kohoutková výška se pohybuje u psů od 59 do 70 cm a u fen 57 až 65 cm. Už údaje o kohoutkové výšce říkají, že je v mohutnosti jasně vidět rozdíl mezi psem a fenou. Dámská část plemene je jemnější.

Plemeno má dlouhou po celé délce přibližně stejně širokou mordou. Ta dává možnost případnou kořist pevně uchopit, a když je třeba, tak i pořádně stisknout.

Zajímavé je zbarvení očí.
U štěňat jsou až blan-

PRŮVODCE MALÉHO

někdo vzal pravítko a měřil vzdálenost od země ke spodní části hrudníku a od spodní části hrudníku ke kohoutku, zjistil by, že naměřil přibližně stejná čísla.

Prut (ocas) plemene se dříve kupíroval a u nás je jen na chovateli, zda štěňatům nechá prut v délce, s jakou se narodila nebo zda jej zkrátí.

Končetiny má plemeno šlachovité a osvalené. Výsledkem pak je prostorný, plynulý a vytrvalý pohyb. Pokud by někdo plemeno přirovnával ke sportovcům, připomíná spíše deseti nebo pětibojaře. Určitě to není těžká váha ani její opak, lehký „plašmuška“.

Typickým a také nadmíru krásným znakem plemene je srst. Může být dvojitá, buď krátká, nebo dlouhá. V obou případech je její barva stříbrná, srnčí nebo myší šedá a slecha jsou většinou trochu světlejší. Někteří psi mívají ve středu hřbetu tmavší pás srsti. Odborně se tomu říká úhoří pruh, a když si

kytně modré, v dospělosti mají krásnou jantarovou barvu. Slecha (uši) jsou široká a svojí špičkou dosahují až ke koutku mordy. Široké ušní boltce chrání zevní zvukovod před zapadnutím nečistot.

Krk je výborně osvalený a umožňuje psovi aportovat i těžkou zvěř. Hřbet je spíše delší a stejně jako bedra je výborně osvalený. Hrudník není přehnaně široký. Pokud by si

Výmarský ohař krátkosrstý

CHOVATELE LOVECKÝCH PSŮ

Výmarský ohař dlouhosrstý

v knížce najdete obrázek úhoře, uvidíte, jak je to označení výstižné.

Náš ohař je na pohled krásný a zajímavý. Neméně zajímavá a úžasná je jeho povaha. Přesně ji vystihuje standard plemene, v kterém se kromě jiného říká, že to je všestranný, lehce ovladatelný, povahově pevný a náruživý lovecky upotřebitelný pes se systematickým a vytrvalým hledáním.

Má nos pozoruhodné kvality. Je ostrý na škodnou a dravou zvěř; také ostrážitý, ale nikdy není agresivní. Spolehlivý je ve vystavování a v práci ve vodě. Má pozoruhodný sklon k práci po ráně.

Na povaze je znát, že předci plemene byli používáni při lovu větších druhů zvěře, např. medvědů, vlků, černé zvěře a také zvěře jelení.

Když se zastoupení zvěře v honitbách začalo měnit, byl chov plemene směřován tak, aby bylo využitelné jako ostatní ohaři při lovu

zvěře drobné. Podařilo se všechny požadavky spojit a výsledkem je pes, který vyhledává a vystavuje drobnou zvěř, ochotně pracuje ve vodě při lovu kachen a neméně ochotně bude sledovat pobarvenou stopu postřeleného kusu v lese.

Plemeno je nejen výborným loveckým psem. Umí také hlídat majetek svého majitele, hledat drogy a výbušniny nebo sledovat lidskou stopu. V řadě států, např. v USA, je používáno i jako služební pes. Určitě ale nepatří mezi mazlíčky, kterým by vyhovovala povalování u kamen, při kterém by na něm nikdo nechtěl práci. Je to také plemeno, jehož výchova musí být důsledná.

Ted' už asi víte, že město v Duryňsku, kterým protéká řeka Ilm, se jmenuje Výmar a že jsme si povídali o **výmarském ohaři**.

*Vladimíra TICHÁ
Snímky Jan Tichý*